

Europa og begr

Til daglig jobber Tor Håkon
som begravellesagent. I
som tar mye

JONAS

Han er født og oppvokst på Stokmarknes, og har alltid vært
han i år tilbake fra storbyen og hjem til Hadsel.

- Jeg flyttet tilbake på grunn av naturen og den tilhørende
Hvis det kommer en ordentlig storm vil flyene bli satt på b
en øy. Kun for seg selv. Det fasinerer meg noe enormt. Da
er viktig med samhold. Folk må huske at det er en øy, og at

Natur. Var det noe spesielt som gjorde at du bestemte deg for

- Jeg har vokst opp med en far som er friluftsmann, og det
me til Oslo. Jeg husker det var en kompis som skulle ta meg r
asfalt rundt hele vannet. Pluss en kiosk og en minibank. Da
at folk gikk av trikken for å fiske i Akerselva. Jeg flyttet hjem r
er litt mer småbygutt, at alle kjenner alle. At man vet hvor ma
fort vite om det. Hvis du tror du er noe blir du fort dratt ned p

Jeg og samboeren min bestemte oss for at vi skulle flytte ne
fekt hus ved en gård og vi fikk oss en hund. En irsk seter. En a
et lite kultursjokk for samboeren min.

Yrke. Tor Håkon jobber til daglig i Hadsel Begravellesbyrå.

- Før jeg flyttet i 2007, tok jeg kontakt med Reidar Aas i beg
at jeg var litt for ung. Han hjalp meg derimot med å få en jo
bet for to forskjellige begravellesbyrå. Etter hvert jobbet jeg

Når fant du ut at du ville jobbe som begravellesagent?

- Jeg fikk lyst til å jobbe i begravellesbyrå vel et år før jeg
Det er et litt skjult yrke, og folk vet ikke så mye om det før o
nesten umulig å ikke bli interessert i det. Jeg har alltid hatt
litt annerledes hverdag. Moren min sa alltid at jeg burde jo
å ha ramset opp ting jeg ikke ville jobbe med kom jeg frem

Musikk. I tillegg til å jobbe som begravellesagent, spille

- Vi er et band fra Stokmarknes som har spilt samm
neer. Med bandet har vi også vært på Island, England
plate også.

Å turnere rundt i Europa er i følge Tor Håkon ikke
le passet for hvem som helst.

aturné avvelser

on Gabriel Håvardson (26)
På fritiden er det musikken
e av tiden hans.

AS OLSEN

ert en forkjemper for hjemplassen. Etter noen år i Oslo kom

eten man har her. Jeg har alltid vært så fasinert av Hadseløya.
pakken, bruene stenges og ferga slutter å gå. Da er det virkelig
er det lett å ha tilhørighet. Godt å kjenne alle, og jeg synes det
det ikke er noe vits å kjempe Melbu mot Stokmarknes

å flytte tilbake?

samme er mange i familien min. Det var da litt spesielt å kom-
ned på tur. Vise meg naturen. Da vi kom opp til et vann, var det
tenkte jeg at dette går ikke. Det går bare ikke. Jeg ble fasinert av
nest på grunn av naturen og den tilhørigheten man har her. Jeg
an har folk. Det som er godt her er at hvis du gjør noe galt får du
på jorda.

ordover. Vi skulle bo landlig og vi skulle ha hund. Vi fikk et per-
v de første dagene etter at vi kom, hadde vi elg i hagen. Det var

gravelsesbyrået her, og spurte om jobb. Da fikk jeg beskjed om
bb i Oslo i et annet begravesbyrå. Jeg flyttet til Oslo og job-
fast for kun ett av byråene.

ringte Reidar. Tenkte at det kunne være et spennende yrke.
le møter det i en eller annen sammenheng. For meg var det
lyst til å jobbe med mennesker og alltid hatt lyst til å ha en
jobbe med noe innenfor omsorg. Da tenkte jeg ok, men etter
m til at begravesagent var perfekt.

er Tor Håkon i et band som heter Quiritatio.
en i mange herrens år og vi har vært på to europatur-
d og mange steder rundt om i Norge. Vi har gitt ut en

bare enkelt. Han forteller om forhold som ikke vil-

Musikk: Tor Håkon Gabriel Håvardson bruker mye av tiden sin på å spille musikk. - Bandet skal ut på Europaturne om ikke så lenge, forteller han.

Alle foto: Jonas Olsen

«*Moren min sa alltid at jeg burde jobbe med noe innenfor omsorg. Da tenkte jeg ok, men etter å ha ramset opp ting jeg ikke ville jobbe med kom jeg frem til at begravesagent var perfekt.*»

Tor Håkon Gabriel Håvardson

- Vi er som regel borte i en måned. Da er det slik at det bare er oss pakket inn i en bil vi leier. Alle instrumentene og alt annet vi har med oss ligger i bagasjerommet. På stedene vi spiller sover vi som regel i bygninger som kan minne om blitshuset i Oslo. I Berlin for eksempel, der sov vi et gammelt falleferdig hotell sammen med rotter. Noe lignende gjorde vi i England.

Noen steder er det veldig politiske miljøer. Du har nazister og punkere. I forskjellige sesonger er det steder hvor det ikke trygt å spille. Da har nynazistene store opptog. I Berlin og London henger det store «etterlyst»-plakater med bilder av nynazister. Det er veldig seriøst. Du har kontrastene med Norge og Blitshuset, og der nede er kampen veldig reell. I Nederland husker jeg vi spilte til inntekt for å få sendt hjem kisten til en polsk punker som hadde blitt drept der, av nazister. Da var kampen tett på.

Det blir veldig slitsomt å dra på slike turneer, for man ligger på harde gulv hele tiden. Vi krever jo mat der vi spiller, men det meste av maten er søppelmat. Altså mat de har funnet i søpla, for så å lage noe av det og spise det. Man klarer toppen en måned, så er man lei av både det og kompisene rett og slett, sier Tor Håkon og ler.

Ny runde. Bandet er nå spredd litt overalt. En bor i Oslo og en bor i England, mens tre bor på Stokmarknes. Til tross for dette kan det se ut som at de skal ut på en ny tur rundt i Europa.

- Når en bor i England er det vanskelig å få logistikken til å gå opp 100 pro-

sent. Å få det til å passe for alle er litt vanskelig, men vi klarer det på et vis med god planlegging. Vi tenkte å ta Øst-Europa, og det er han som sitter i London som er logistikkmasteren på dette. Han snakket varmt om både Tyskland, Polen og Belgia. Kanskje vi drar innom Nederland også. Det er på en måte de landene vi har pratet om.

Sist vi var på europaturne var i 2008, så vi skal prøve det ut en uke først nå, bare for å se hvordan det går. I 2008 slet vi oss helt ut, forteller han.

Kontrast. Som musikere flest har Tor Håkon dekorert kroppen sin med tatoveringer. Noe som står i kontrast til den jobben han har.

- Jeg har 18 eller 19 tatoveringer, og alle er nøye gjennomtenkt. Mange spør meg om jeg har tenkt på hvordan det blir seende ut når jeg blir gammel. Jeg tror det blir å se drittøft ut, selvfølgelig. Alle motivene er hentet fra skrekkeblad og tegneserier. Jeg var veldig fasinert av det da jeg var liten. Ting som jeg vet at ikke så mange andre klarer å finne eller kopiere. Det er viktig å ha noe særegent hvis man først skal gjøre det. I bandkulturen er det veldig mange som har tatoveringer og det er på en måte en del av kulturen, forteller han.

Er det noen som reagerer på tatoveringene dine når du er på jobb?

- Det er ikke noe problem. De som bor her vet hvem jeg er og at jeg er en grei fyr. På jobben er det akkurat slik at skjortekragen går over tatoveringene. Jeg er aldri uærlig om det hvis noen spør. Folk vet at jeg drar på turné med et band og vaser. Det spiller ingen rolle. Og det er heller ikke noe jeg skjuler.